

Astăzi, Vineri, 29 Noiembrie, 2024

Sf. Mc. Paramon și Filumen; Sf. Cuv. Pitirun

Iacob 2

¹ Frații mei, nu într-o părtinire¹ să vă aveți voi credința în Domnul nostru Iisus Hristos, Domnul slavei.

² Că dacă'n adunarea voastră va intra un om cu inel de aur și'n haină strălucită, și va intra și un om sărac în haină murdară,

³ dar voi vă uitați la cel ce poartă haina strălucită și-i ziceți: Așază-te aici, în locul cel bun!, iar săracului îi ziceți: Tu stai acolo, în picioare!, sau: Tu așază-te jos, la picioarele mele!,

⁴ oare'n gândul vostru n'ați făcut voi deosebire între unul și altul, și nu v'ați făcut voi judecători cu gânduri viclene?

⁵ Ascultați, iubiții mei frați: Oare nu Dumnezeu i-a ales pe cei ce sunt săraci în ochii lumii pentru ca să fie ei bogați în credință și moștenitori ai împărăției pe care El a făgăduit-o celor ce-L iubesc?

¹ Preferința pentru o persoană sau alta în funcție de poziția ei socială, ceea ce de multe ori înseamnă o răsturnare a valorilor și o viciere a credinței în Dumnezeu „la Care nu există părtinire” (Rm 2, 11).

⁶ Iar voi, voi l-ați necinstit pe cel sărac!... Oare nu bogații vă asupresc pe voi, și nu ei vă târăsc în judecăți?

⁷ Nu ei sunt cei ce blasfemiază numele cel bun care-a fost chemat asupra-vă?²

⁸ Dacă într'adevăr împliniți legea împărătească, potrivit Scripturii: **Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși, bine faceți;**

⁹ dar dacă cu părtinire cătați la fața omului, faceți păcat, și legea vă osândește ca pe niște călcători de lege.

¹⁰ Fiindcă cel ce va păzi toată legea, dar o va călca într'un singur loc, față de toate s'a făcut vinovat³.

¹¹ Pentru că Cel ce a zis: **Să nu săvârșești adulter!**, a zis și: **Să nu ucizi!** Și dacă nu săvârșești adulter dar ucizi, te-ai făcut călcător de lege.

² Numele lui Iisus Hristos, invocat la botez asupra noului creștin.

³ Legea lui Dumnezeu nu e o colecție de porunci diverse, independente una față de celelalte, ci o singură lege, unitară, omogenă și indivizibilă, sub semnul suprem al iubirii față de Dumnezeu și de aproapele.

12 Așa să vorbiți și așa să faceți, ca unii care va să fiți judecați prin legea libertății.

13 Căci judecata e fără milă pentru cel ce n'a făcut milă; dar mila e biruitoare asupra judecății⁴!

Marcu 10

23 Și Iisus, uitându-Se în jur, le-a zis ucenicilor Săi: „Cei ce au bogății, cât de greu vor intra ei în împărăția lui Dumnezeu!”

24 Iar ucenicii erau uimiți de cuvintele Lui. Dar Iisus, răspunzând iarăși, le-a zis: „Fiilor, cât de greu le este celor ce se încred în bogății să intre în împărăția lui Dumnezeu!

25 Mai lesne îi este cămilei⁵ să

⁴Judecata, aici, în sensul de condamnare. Accentul textului original e mai puternic: pusă'n fața unei sentințe de condamnare a omului, mila (ca fruct al iubirii de aproapele) e atât de puternică, încât o privește de sus, o disprețuiește, își râde de ea.

⁵O seamă de preoți și teologi din zilele noastre încă mai discută pe seama acestui cuvânt, în sensul că n'ar fi vorba de cămilă, ci de odgon. Confuzia vine de acolo că în greaca veche există două cuvinte învecinate care uneori se pronunță la fel: *kámilos* – *kámilos*, dar se scriu diferit: *kámelos* = cămilă și *kámylos* = odgon. Firește, orice hiperbolă absolutizează imaginea și implică absurdul, dar tocmai în aceasta constă puterea ei:

treacă prin urechile acului decât bogatului să intre în împărăția lui Dumnezeu!”

26 Iar ei, mai mult uimindu-se, ziceau unii către alții: „Și cine poate să se mântuiască?...”.

27 Iisus, privind la ei cu luare-aminte, le-a zis: „La oameni lucrul acesta e cu neputință, dar nu la Dumnezeu. Că la Dumnezeu toate sunt cu putință”.

28 Și a început Petru a-I zice: „Iată, noi pe toate le-am lăsat și Ți-am urmat Ție”.

29 Iisus a răspuns: „Adevăr vă grăiesc: Nu este nimeni care să-și fi lăsat casă sau frați sau surori sau mamă sau tată sau copii sau țarine pentru Mine și pentru Evanghelie

30 și să nu primească însutit – acum, în vremea aceasta de prigoniri – case și frați și surori și mame și copii și țarine; iar în veacul ce va să vină, viață veșnică.

31 Și mulți din cei dintâi vor fi la urmă, și cei din urmă, întâi”.

32 Și erau pe drum, suindu-se la Ierusalim, și Iisus mergea înaintea lor. Și ei erau uimiți: și cei ce mergeau în urma Lui se temeau. Și iarăși luându-i cu El pe cei doisprezece, a început să le spună

cămila, pe lângă toate celelalte, are și cocoașă.

cele ce aveau să I se împlinescă.⁶

Tâlcuire

Auzind cuvântul Domnului privitor la greutatea cu care intră bogații în împărăția Cerurilor, ucenicii gândeau: „Dar atunci cine poate să se mențină?” Domnul a răspuns: „Ceea ce nu este cu putință la oameni, este cu putință la Dumnezeu”. Este cu neputință a ne lepăda de lăcomie fără înrâurirea harului asupra inimii; este cu neputință, fără harul lui Dumnezeu, a termina și cu oricare altă împătimitură și cu orice păcat care trăiește în noi și cu toate odraslele acestor păcate. Harul lui Dumnezeu se dă după credință în Domnul, în Tainele Sfintei Biserici. Așadar, ține-te strâns de Sfânta Biserică a lui Dumnezeu și de toate rânduielile ei și puterea lui Dumnezeu, care ajută la tot binele, va fi întotdeauna cu tine. Totdeauna să-ți amintești însă că aceste rânduieli luminoase și curățitoare sunt doar un mijloc, iar nu un țel; drept aceea, străbate-le

numai pentru a înnoi și întări, prin lucrarea lor, puterile harice din tine și pentru a ieși apoi la lucrarea ta ca un bărbat puternic, gata de orice lucru bun. Dacă vei ține sub obroc ceea ce ai primit și nu îți vei folosi darurile pentru fapte bune, te vei arăta nedrept, la fel ca cel ce se îndepărtează cu totul de Biserică. Din pricina râvnitorilor nedrepti ai cucerniciei, însăși rânduiala cucerniciei este supusă defăimării. Dar asta nu răpește însemnătatea acestei rânduieli și nu-i îndreptățește pe „filozofii” care se îndepărtează de ea numai pe acest temei.⁷

⁶ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

⁷ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.